

“Rensdyrposen”

-en sovepose i skind

*Udarbejdet af Keld Nissen
i samarbejde med:*

“Rensdyrposen”

-en sovepose i skind

Forfatter:
Udgivet:
Projektvejleder:

Keld Nissen
November, 2003
Christian Almer

Projektet er lavet på Akademin för Natur- och Friluftsliv i forbindelse med Det 1-årige studie i natur- og friluftsliv på Friluftsuniversitetet og udgivet i samarbejde med Dansk Vejlederkreds, branche- og interesseforeningen for vejledning i natur- og friluftsliv.

Kontakt:

Keld Nissen; mail: keldnissen@hotmail.com

eller

Friluftsuniversitetet, mail: post@friluftsuniv.dk

© Må ikke kopieres, hverken helt eller delvist, uden skriftlig tilladelse fra forfatteren eller Friluftsuniversitetet

www.vejlederkreds.dk

www.friluftsuniv.dk

www.naturakademi.com

Indholdsfortegnelse

	Side
Indledning	4
Formål	4
Problemformulering	4
Anvendte materialer og redskaber	5
Fremgangsmåde	5
- forarbejdelsen af skind	5
- opmåling af person og skind	6
- ideer bag udformningen	7
- udarbejdelse af skabelon og prøvemodel	8
- videre udarbejdelse af soveposen	9
- inderposens udarbejdelse	10
- mønster	11
Analyse	12
Erfaringer ved brug af rensdyrsoveposen	14
Konklusion og afslutning	15
Eftertanker	16

Indledning

Efter at have været tilknyttet det 1-årige vejlederstudie i Natur- og Friluftsliv det sidste års tid, er det blevet essentielt for mig at kunne tilvirke eget udstyr efter mine egne behov. Mulighederne er enorme og det er kun ens egen fantasi og engagement, der begrænser udbyttet.

Derfor har det for mig været vigtigt at fremkomme med noget håndgribeligt og brugtbart til, i dette tilfælde, vintermodulet.

Desuden har det været lysten og nysgerrigheden der skulle drive værket.

Den endelige idé kom, da jeg med min nuværende sovepose (Haglöfs, outback 10) vidste at risikoen for at komme til at fryse, i koldere perioder, var stor.

Ud fra denne overbevisning og erfaringer med rensdyrskinds fordele som underlag, koblet til Nansens erfaringer med rensdyrskindssoveposer på hans tur over Grønlands indlandsis var, min nysgerrighed vækket.

Det var en sovepose i rensdyrskind, jeg skulle lave!

Jeg ikke set på rensdyrskindssoveposen i et nostalgisk eller historisk perspektiv, men udelukkende på fordele og ulemper ved brug i nutidigt natur- og friluftsliv.

Formål

Formålet med dette projekt, har for mig, været et ønske om fordybelse og erfaringer i arbejdet med, i dette tilfælde, rensdyrskind som en del af natur- og friluftslivet.

I den forbindelse var det også hensigten, at det skulle styrke indsigten i arbejdet med eget udstyr, hvilket gerne skulle inspirere til videreførelse af egenproduktion indenfor alle aspekter af tilværelsen.

Endelig er rensdyrskindssoveposen tænkt som et supplement eller et alternativ til de forskelligartede poser, der findes i forvejen.

Jeg forventer ikke nødvendigvis, at den kun har fordele, men dog, at den giver en anderledes oplevelse. Måske en dertilhørende *renere* følelse af at være en del af naturen.

Problemformulering

Soveposen er et vigtigt redskab for livet i naturen. Den skal kunne holde en person varm og tør, og eventuelt samtidigt fungere som bivugpose.

Dertil skulle den hverken veje eller, fylde for meget eller være direkte uhåndterlig.

En sovepose med dun og bomuld ville måske her være mere velegnet, men jeg følte mig ikke tilstrækkeligt nysgerrig overfor dens problematikker.

Mere reel nysgerrighed opstod der derimod omkring soveposer lavet af rensdyrskind, ud fra Nansens erfaringer.

Han havde bl.a. haft problemer med løse hår, og jeg mente, at jeg havde en løsning, nemlig at inddæmme hårene helt ved hjælp af en inderpose.

Dertil ville jeg undersøge, hvor stor forskel der er imellem en sovepose i rensdyrskind og en "almindelig" kunstfibersovepose (i dette tilfælde Haglöfs, outback 10) mht. vægt, fylde og håndterbarhed.

Hvor succes-kriteriet for mig er, at rensdyrsoveposen maksimalt må veje og fylde det dobbelte af, hvad kunstfiberposen gør.

Håndterbarheden bliver bedømt på, om den kan spændes på en Haglöfs 60 l. rygsæk.

Her skal det iøvrigt nævnes, at både Haglöfs sovepose og rygsæk, selvfølgelig ikke er repræsentative for soveposer eller rygsække nutildags, men kun tjener som eksempler!

Dertil kommer, at der sandsynligvis også er store forskelle på de to posers isoleringsevne. Det er således nærliggende at antage, at rensdyrskindssoveposen er væsentligt bedre egnet til vinterbrug end fiberposen.

Ydermere vil jeg komme med mit bud på et mønster, som tilfredsstiller mine krav.

Derudover vil jeg fremkomme med mine erfaringer med arbejdet i skind.

Slutteligt vil jeg give en vurdering omkring, hvordan ovenstående kriterier er opfyldt tilfredsstillende og, hvilke forbedringsmuligheder, der fortsat er.

Anvendte redskaber og materialer

Nedenstående redskaber og materialer er blevet anvendt til at fremstille soveposen. Det er klart, at man også bruge andre redskaber, og fornuften, selvfølgelig!

4 stk. voksne rensdyrskind	- hvor ét var ubehandlet og de resterende tre var garvede
2 stk. bomuldslagener	- (99 cm*186 cm) tyk bomuldstof
Snor	- bomuldssnor (2,5 m.)
9 stk. knapper	- aflange træknapper(fyr)
Nåle underordnet)	- én krumnål og en almindelig synål (størrelse underordnet)
Tråd	- vokset hørtråd og almindelig bomulds sytråd
Symaskine	- underordnet, men jeg brugte en Husqvarna
Kniv	- underordnet, bare den er skarp!
Blyant og papir	
Målebånd eller lineal	

Fremgangsmåde

Forarbejdelsen af skind

Som udgangspunkt er der blevet brugt fire rensdyrskind til projektet, hvoraf de tre var garvede og det sidste var ubehandlet.

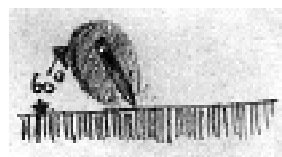
Dette gjorde, at det ubehandlede skind blev "bundskindet"

da det videre i forløbet skulle behandles med kogt linolie og derefter ville være bedre egnet til at kunne modstå fugt.

Først blev det dog skrabt rent for kød-, blod-, fedt- og senerester, hvorefter skindet, i pergamentligende tilstand, var klar til at blive behandlet med linolien.

Metoden som blev brugt til at skrabe skindet med krævede, foruden stor tålmodighed og konfekt, en skarp kniv.

Kniven holdes i en ca. 60 graders vinkel ind imod en selv, hvorefter kniven presses hårdt

ned imod skindet samtidigt med, at man trækker det ind imod mig selv.

Hvis man her har en ulu tilgængelig, kan den med fordel benyttes (Uluen er det grønlandske redskab til skrabning af skind).

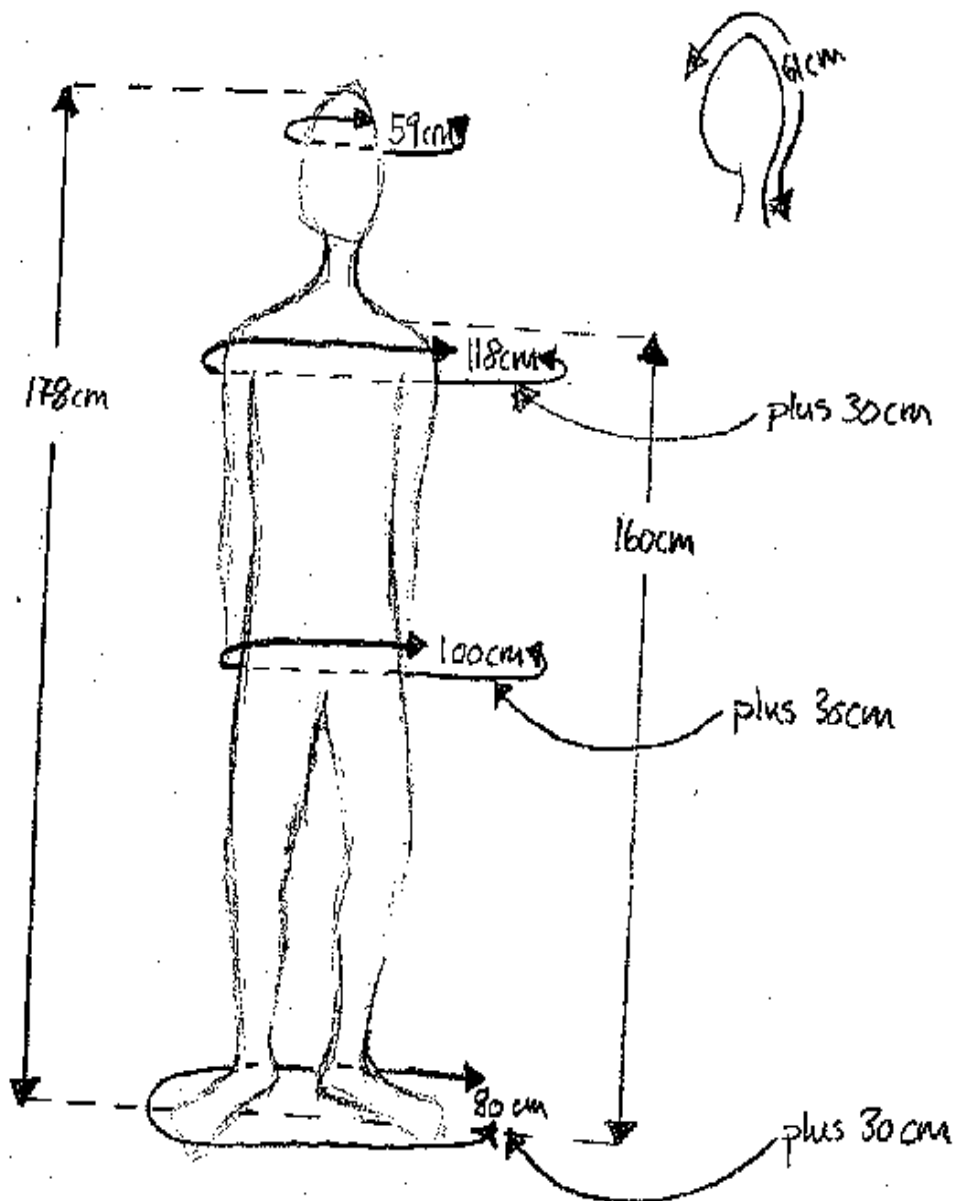
Erfaringer har vist, at man med fordel kan vade skindet med vand, hvorefter man efter nogle få minutter begynder at skrabe det.

Opmåling af person og skind

For at kunne gøre soveposen så personligt tilpasset som muligt, kan det være en god ide at have de eksakte mål på personen.

Jeg tog målene på:

- højden
- omkring hovedet
- fra nakken til øjenbryn
- brystkasse
- hofte
- fødder

Målene omkring brystkasse, hofte og fødder, blev derefter tillagt ekstra 30 cm. afmehensyn til bevægelighed og isoleringsevne.

Alligevel ønsker jeg, at den stadig skal virke tætsiddende bl.a. for at mindske det

“opvarmelige rum” og derved gøre opvarmningen af luften i soveposen lettere. Måske gøres posen derved lettere kuldepåvirkelig. (Jeg ved det ikke!). Dernæst målte jeg løseligt skindene op og fandt frem til en prøvemodel. (jvf. mønster).

Denne model blev grundlagt på baggrund af det skind, som jeg havde valgt til “bundstykke”, nemlig det ubehandlede skind.

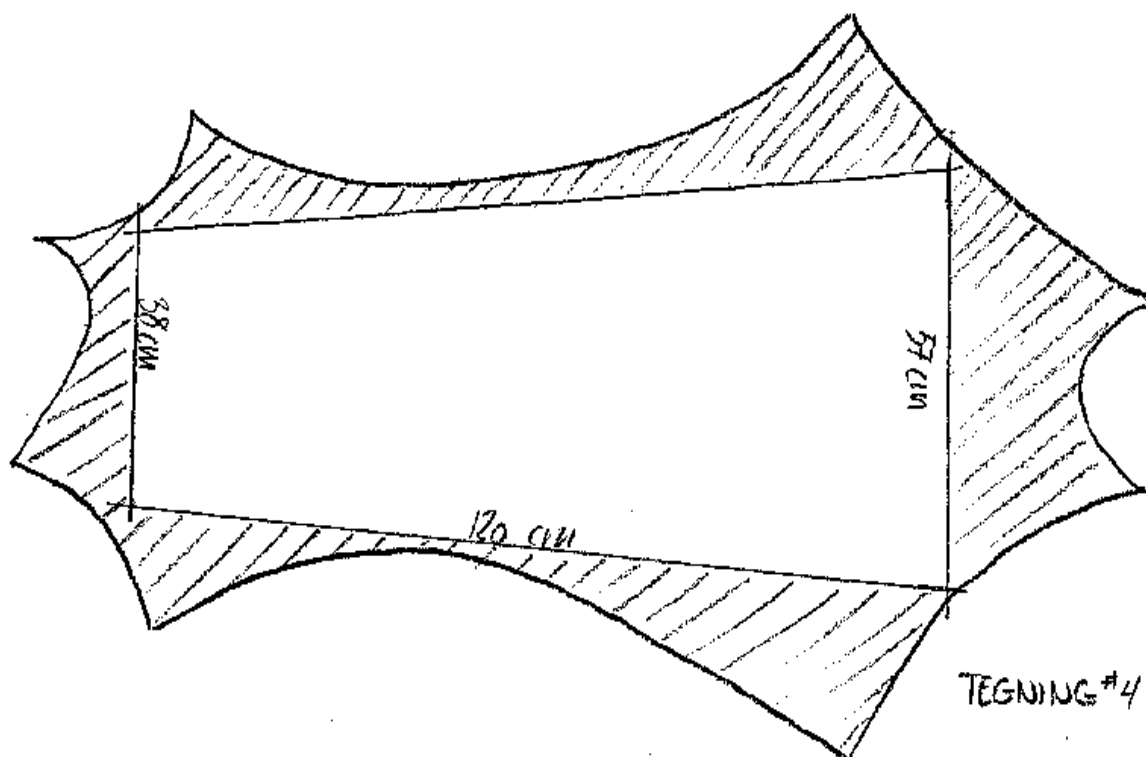
Dette har bevirket at jeg skulle tillempe målene på de andre skind, så de passede med bundskindet og derved forhåbentlig fik eksempelvis den rigtige omkreds.

Men det bevirkede også, at jeg udfra denne indfaldsvinkel nu, groft sagt, kun skulle koncentrere mig om, hvordan formen skulle være.

Ideer bag udformningen

Eftersom min konklusion ovenfor blev, at bundstykket “definerede” de andre stykker skind, måtte jeg finde formen på dette bundstykket udfra en overordnet ide om, hvordan posens endelige udseende skulle være.

Dette blev følgelig det største reelle stykke, som kunne laves ud fra det oprindelige stykke da dette var ganske lille.

Set udfra målene af mit hoved, brystkasse etc. kom der en naturlig ide omkring hvordan formen kunne være, hvilket jeg også har søgt at tilnærme mig så meget som muligt.

Ganske hurtigt opstod der dog nogle nye overvejelser omkring soveposens åbning og ansigtsudskæring. Med tanken om posens enkelthed i baghovedet måtte jeg bortkaste min oprindelige ide med en 1/2 meter lang “låge-inspireret” slids og ansigtsudskæring. Istedet blev jeg inspireret, af tanken om at kravle ned i posen og derved opstod ideen med hættten.

Endvidere gik jeg ud fra, at skindets naturlige stivhed gjorde, at ansigtsåbningen ikke måtte være for stor i forhold til at kunne lukke helt tæt omkring ansigtet.

Derfor mente jeg, at det ville være mest hensigtsmæssigt kun at skære det mindst nødvendige hul og derved eventuelt kunne stramme det sidste op med bomuldssnor. Imidlertid har det ikke vist sig at være nødvendigt med snoren for at slutte tæt.

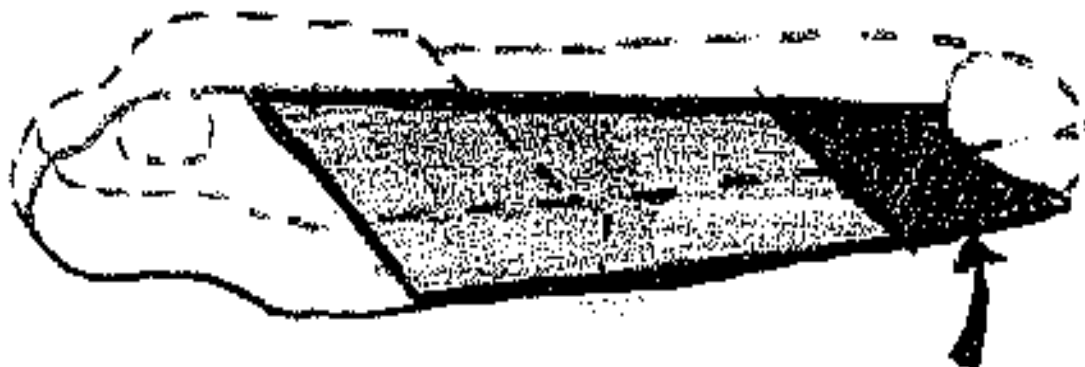
Udarbejdelse af skabelon og prøvemodel

Her måtte jeg, som grundlag for mine ideer, bruge bundstykkets form som udgangspunkt. Målene blev skrevet ned og optegnet i en 1:10 skitse. Imidlertid var det ene stykke skind ikke stort nok, så mit alternativ blev at dele "liggeunderlaget" i tre stykker, med bundstykket som det dominerende og liggende som det midterste

Først lagde jeg den nederste del af liggeunderlaget til!

Denne del har jeg regnet mig frem til at skulle være 38cm bred og 40 cm langt.

Hætten gøres senere!

Ud fra ovenstående mål kan posens omkreds i fodenden nu defineres, da jeg her har de personlige mål at forholde mig til. Dvs. at 38 cm, må blive til 72 cm (udregning: $80 \text{ cm} + 30 \text{ cm} - 38 \text{ cm} = 72 \text{ cm}$. jvf. eventuelt tegning # 3).

En sådan udregning gøres ialt fire gange, fire forskellige steder, så der forelægger nogle støttemål der dermed giver en definition på overdelen.

Her skal det iøvrigt lige nævnes, at jeg konstant har i baghovedet, om de fundne mål nu også kan nedføres på skindene!

Hvis vi så vender tilbage til fodenden, så skal vi have fundet diameteren på "pladen" som skal være i bunden.

Fodpladen er iøvrigt lavet rund, fordi der skal være en vis bevægelighed omkring fødderne for at forhindre eksempelvis kramper og dårlig komfort.

Her kan vi ved hjælp af de personlige mål på 110 cm (jvf. illustration, side 6), divideret med pi, slutte, at diameteren må blive 35 cm.

Slutteligt mangler vi så tilblivelsen af hætten. Ud fra tanken omkring enkelthed, valgte jeg at lave en grundform af overkroppen med fem støttestrukturer.

Vigtigheden her ligger ikke i, om man har 20 forskellige støttestrukturer, men snarere i, at man har den form, som man finder mest hensigtsmæssig.

Trods det har jeg valgt de fem punkter for at sikre symmetri, til hættens underdel.

Iøvrigt skal det her bemærkes, at man med fordel kan bruge underdelen, som skabelon til at lave overdelens form. Dog skal man huske at tillægge ca. 20-30 cm. efter behov, på hættens overdel (jvf. mønster), da den helst skal slutte tæt omkring brystkassen.

Herefter opmåles en "kile", som, alt efter den valgte form, bliver omkring ca. 150 cm lang og 20 cm bred (jvf. mønster).

Skitsen er nu klar til at blive overført i fuld størrelse, til bomuldsstoffet, og derefter klippes delene ud.

Slutteligt sys alle delene sammen, lettest på maskine, for at finde ud af, om formen også holder i praksis. Her kan man jo lave nogle småjusteringer alt efter, hvilke behov man eventuelt måtte have.

Da jeg fandt resultatet tilfredsstillende, skilte jeg stykkerne fra hinanden igen.

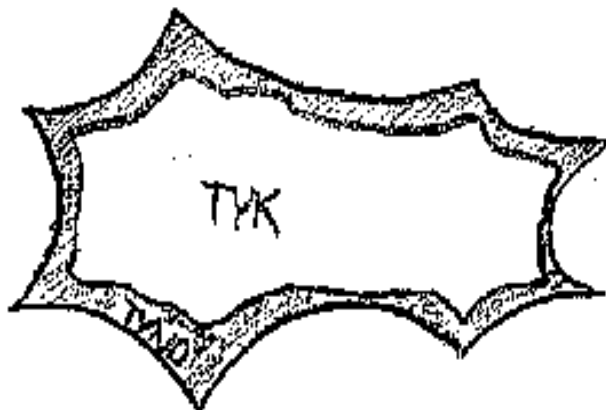
Videre udarbejdelse af soveposen

Herefter overførte jeg skabelonen endeligt til skindene, så jeg fik den mest optimale udnyttelse af skindene.

Det vil sige, at jeg var opmærksom på skindenes tykkelse og volume i kanterne, når jeg påførte optegningen, da disse jo senere skulle blive samlinger i soveposen. Alternativt skal man nok være opmærksom på, om et skind fælder mere end et andet, så man kan tage højde for det og eventuelt placere det "fældende" skind i fodenden af posen.

Ydermere er der en risiko for, at der bliver skabt en unødigt kuldebro, hvis der er markant forskel på tykkelserne, hvilket selvfølgelig gør posen mindre anvendelig.

Derfor skal kanterne på skindene helst være af samme volume, da dette giver den mest fordelagtige overgang. Skindene er selvfølgelig ikke lige tykke ovealt. En erfaring er at de "tynder ud" især omkring ben og hals

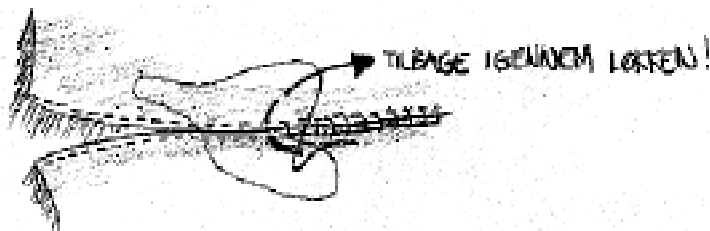

Når skindet så er påført skabelonens mål, så er skindet klar til at blive skåret op. Metoden som jeg fandt mest hensigtsmæssig her, var at skære skindet fra dets bagside, så jeg på denne måde undgår at overskære hårene. Desuden valgte jeg at gøre det med en lille vinkel på ca. 85°.

Mit håb var, at det derved kunne gøre samlingerne tættere.

Derudover valgte jeg at benytte kastesømme for at støde kanterne sammen og umiddelbart låse af efter hvert søm.

Dog skal det nævnes, at jeg for god ordens skyld, valgte at lave nogle prøvesømme i de rester af skind, der fremkom ved udskæringen.

Prøvesømmene virkede efter hensigten, og den endelige syning kunne sættes i gang. Her havde jeg fordel af en syl, som jeg brugte til at lave huller med i forvejen. Især i det "ikke-garvede"-skind var det en fordel!

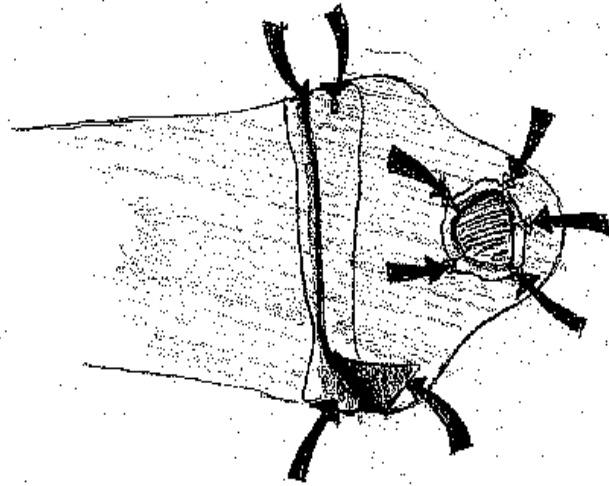
Hullerne prikkede jeg efter behov, men jeg valgte at gøre det med 3-4 mm's mellemrum og 4-5 mm fra kanten, hvorved arbejdet med krumnålen blev meget lettere.

Da syprocessen var færdig, kravlede jeg ned i posen, følte mig frem og markerede eksempelvis, hvor næsespidsen var. Jeg kravlede ud igen, hvorefter jeg skar hullet i den ønskede form. Igen fra skindets bagside.

Hellere lave hullet lidt for lille end for stort!

Endelig er der kun påsygningen af knapper tilbage, hvad angår selve skindet. Disse påføres antalsmæssigt alt efter, hvor indelukket man vil have hårene.

Jeg valgte ni stykker fordelt med fem ved ansigtsåbningen og fire på resten af posen. Umiddelbart ikke helt nok for at kunne fungere optimalt, men en effekt har de.

Inderposens udarbejdelse

Mine overvejelser gik her ud på, om jeg skulle lave en anderledes inderpose end selve rensdyrposens form og derved nye mål og skitser, eller eventuelt bruge skabelonens dele og supplere op.

Jeg valgte det sidste, hvorefter jeg - på maskine - syede "skabelonens" dele sammen igen. Heraf kunne jeg se, at hvis indelukkelsen af hårene skulle være effektiv, så måtte der påføres ekstra stof omkring åbningerne.

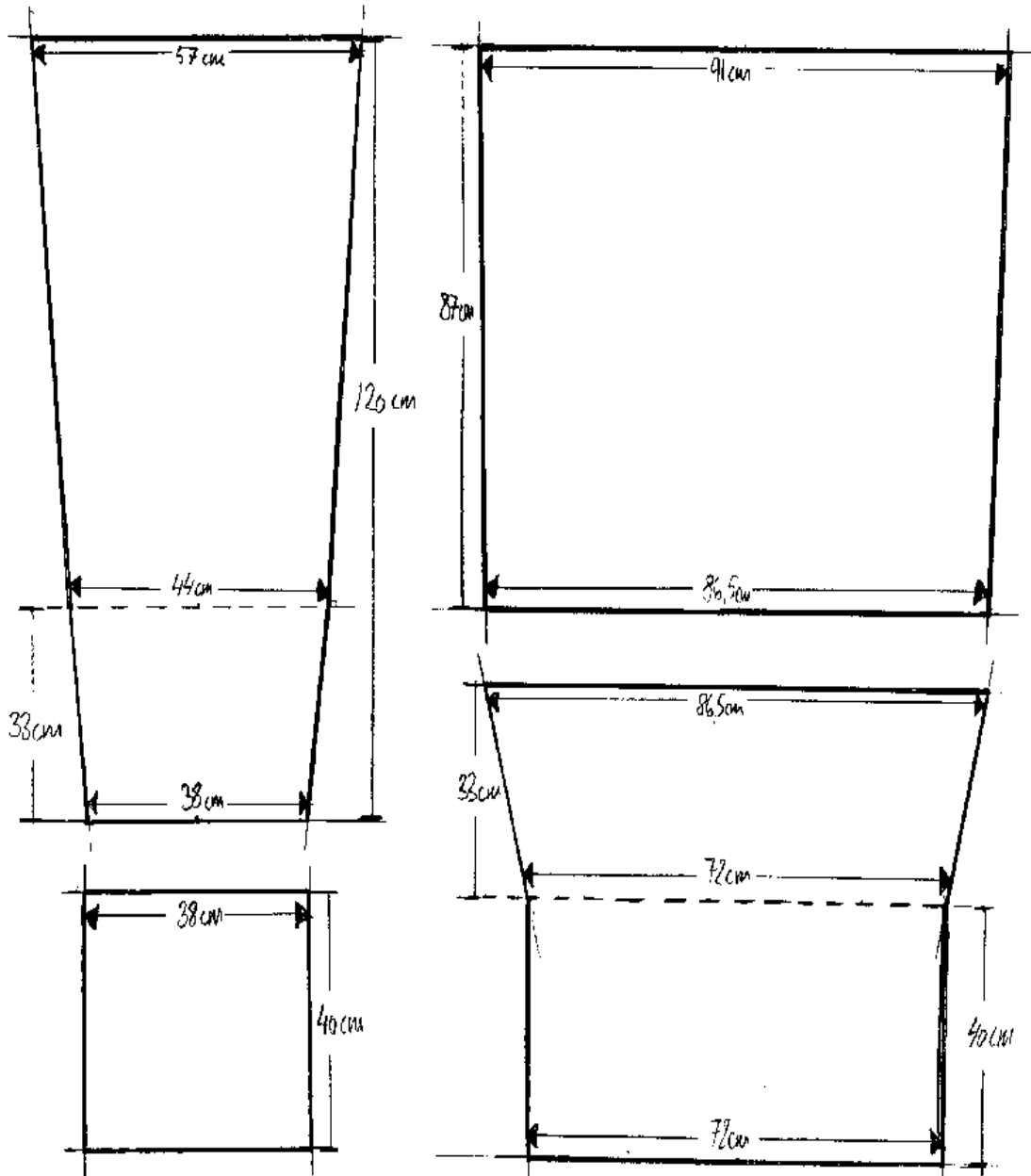
Dertil skulle det også være muligt at knappe inderposen sammen med yderposen.

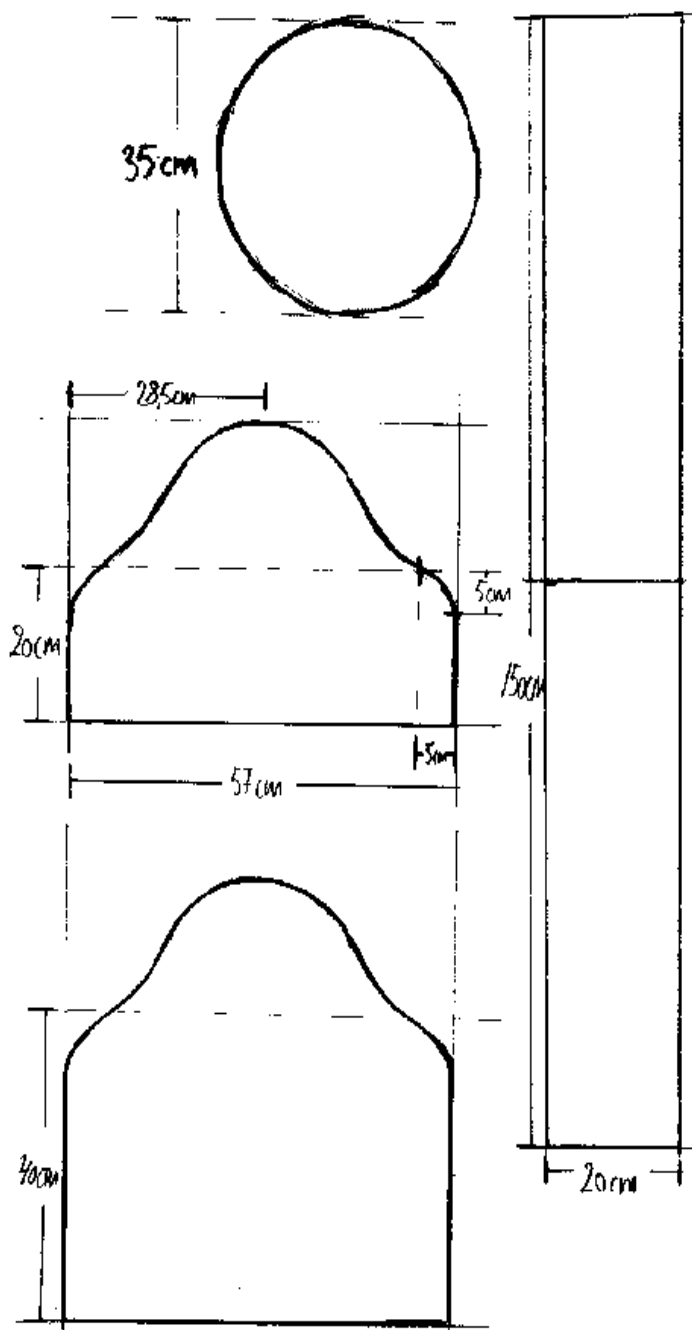

Derfor valgte jeg, omkring ansigtetsåbningen, at påsy et 20 cm "stofrør", samtidigt med at der blev påsyet løkker, så de passede de dertilhørende knapper
Ideen med stofrøret er at give blødere kanter, da stoffet gerne skulle virke som en pude mod ansigtet.

Samtidigt blev "indgangspartiets" kanter også forlænget med 20 cm, så det blev muligt at folde inderposen udover yderposen og derved knappe dem sammen. Dette kræver selvfølgelig knappehuller i hjørnerne.

Mønster

Analyse

Mit første problem gik ud på at inddæmme de løse hår helt.

Måden, jeg testede dette på, var simpelthen at sove i den gennem tre nætter og derefter hver morgen at undersøge mit "nattøj" for løse hår.

Resultatet som jeg vurderede det, var fornuftigt.

Der var ganske få hår (10-15 stykker) rundt omkring på tøjet, hver morgen.

Desværre var mit succeskriterie INGEN hår overhovedet!, hvilket gør, at resultatet ikke var utilfredsstillende.

Dernæst, ville jeg vægtmæssigt, afgøre, om der var en væsentlig forskel i forhold til en almindelig kunstfiberpose. Min definition af "væsentlig" er her forholdet 1:2, altså dobbelt så meget!

Metoden som her blev brugt var simpel vejning, og resultatet blev som følger:

Haglöfs, outback10	Rensdyrsovepose
2,30 kg.	6,05kg.

Dette må siges at overstige, hvad jeg finder acceptabelt!

Dog er det her et væsentligt argument, at der sandsynligvis er stor forskel på de posers isoleringsevne og, at rensdyrskindsoveposen sandsynligvis er langt bedre egnet til vinterbrug, end fibersoveposen

Derudover ville jeg give en vurdering af, om rensdyrposen fylder mere end dobbelt så meget som en "almindelig" kunstfiberpose.

Måden, som her blev brugt, var ikke videnskabelig!

Jeg lagde poserne ved siden af hinanden og sammenlignede skønsmæssigt.

Igen kan jeg konstatere at resultatet ikke forekommer acceptabelt!

Endeligt ville jeg undersøge posens håndterbarhed ved hjælp af muligheden for at spænde posen bag på en 60 liters rygsæk.

Denne test blev udført således at jeg benyttede en "almindelig" 60 liters rygsæk til at spænde posen fast på. Det viste sig dog hurtigt at stropperne på rygsækken ikke var lange nok, ergo endnu et ikke tilfredsstillende resultat.

Hvis vi her skal drage en umiddelbar konklusion af ovenstående tests, så må det være at posen dumper med et brag udfra de givne kriterier.

Alt andet lige kan man dog ikke kalde testopstillingerne for værende "pålidelige", da de først og fremmest er baseret på et personligt skøn.

Dernæst er baggrunden for min vurdering ganske begrænset, her tænker jeg på, at jeg jo kun har haft én sovepose og én rygsæk til sammenligning.

Dog mener jeg, at resultaterne er med til at give et overordnet billede af rensdyrsoveposens fysiske størrelse:

Erfaringer med brug af rensdyrsoveposen

Selvfølgelig er det begrænset hvad tre nætter i rensdyrskindssoveposen kan give af erfaringer. Man ville få et mere nuanceret billede, hvis erfarings-grundlaget var baseret på ugers, endda måneders intens brug. Dette har på nuværende tidspunkt desværre ikke været muligt, så derfor kun disse tidlige erfaringer.

For det første har jeg en klar fornemmelse af, at skindene, og dermed posen, har en temperaturregulerende virkning. Forstået på den måde at hvis der er forholdsvis lunt i vejret, så omkommer man ikke af hede nede i posen. Modsat hvis der er forholdsvis koldt i vejret så dør man heller ikke af kulde.

Egentlig er min oplevelse, at den holder temperaturen, i posen, konstant, hvadenten det er varmt eller koldt i vejret.

Faktisk kunne det være interessant at undersøge temperaturen i posen under forskellige vejrlige forhold.

For det andet kunne det være en fordel at vende syningerne indad i inderposen. Dette ville bevirke - når man tager inderposen ud - at antallet af hår som følger med, begrænses. Altså bliver inderposens yderside den "glatte" side!

For det tredje må soveposen siges at suge fugt til sig på ydersiden.

Ikke at det umiddelbart gør noget for isoleringsevnen, men posen får en forøget vægt. Derudover ved jeg ikke, hvad det bevirker på et vinterfjeld i minus 20 grader!

Her bør iøvrigt også nævnes, at posen på testtidspunktet, ikke var behandlet med kogt linolie og, at overdelen bestod af garvede skind, der er tilbøjelige til at suge mere fugt.

Den fjerde erfaring berører så bevægeligheden i posen. Pga. af skindets naturlige stivhed, så bliver det en smule sværere blandt andet, at kravle ned i posen .

Dertil kommer muligheden for at vende sig i posen. Det kan sagtens lade sig gøre, men det tager, alt andet lige, lidt længere tid end ved en almindelig sovepose

Endelig vil jeg fremhæve fordelene ved vinterslagtede kontra forårsslagtede rensdyr.

Hvis man er så uheldig - som jeg - at anskaffe sig et forårsslagtet skind, så er man for det første ikke i tvivl. For det andet så bør man overveje, om man overhovedet vil benytte det til sin sovepose, underlag mm. Det fælder ekstremt meget og gør fornøjelsen ved at bruge skindet ganske meget mindre!

Konklusion og afslutning

Egentlig har succeskriterierne for dette projekt været svært definérbare, men enkle konklusioner er det dog muligt at drage.

Det første og velsagtens største problem, som jeg umiddelbart beskæftigede mig i denne henseende, var hårproblematikken.

Det er en væsentlig konklusion, at jeg ikke fik lukket hårene tilstrækkeligt effektivt inde, så hårene til stadighed kom ud.

Jeg er dog fortsat overbevist om at det kan lade sig gøre at lukke hårene inde med en mere tætlukkende inderpose.

Ud fra de indledende succeskriterier, er posen her er ikke godkendt, selvom den egentlig fungerer udmærket!

Stoffet er tæt nok i sig selv, men inderposen lukkede altså ikke tæt.

Dernæst vil jeg sige, at de "fordomme" jeg havde angående vægt blev bekræftede.

Vægten på rensdyrkindssoveposen overstiger klart med sine 6,05 kg, imod Haglöfs, outback10's 2,3 kg, det dobbelte. Klar forskel!

Dog skal man her have in mente, at man med rensdyrsoveposen ikke nødvendigvis behøver et liggeunderlag. En klar fordel!

Derudover er isoleringsevnen på de to poser sandsynligvis langt fra sammenlignelig, og det er rimeligt at antage, at den er væsentligt bedre på rensdyrskindsposen.

Hvad angår fylde taber rensdyrsoveposen igen terræn. Kunstfibersoveposens evne til at komprimeres overstiger langt rensdyrposens muligheder for at folde sig sammen.

Forskellen er omtrent 1:3 i kunstfiberposens favør, men endnu engang skal vi have liggeunderlaget in mente.

Og selvfølgelig, at rensdyrskindsposen sandsynligvis isolerer væsentligt bedre.

Det hjælper dog ikke på problematikken omkring rensdyrsoveposens størrelse.

Den er stor og igen over det dobbelte !

Størrelsen må jo også siges at være væsentlig for håndtérbarheden, da dette gør, at man kan få svært ved at spænde den fast til eksempelvis sin rygsæk.

Hvilket ligefrem kan vise sig at være umulig.

Hvis man imidlertid har sin udrustning med på en pulk, så er soveposen en oplagt mulighed.

Endelig havde jeg opstillet et krav om fremlæggelse af erfaringer og et brugbart mønster.

Dette må siges at være opfyldt!

Om det er vigtige erfaringer og, om mønsteret er nemt er bruge, er jeg måske ikke den rigtige til at konkludere. Men mine processer er forsøgt nedskrevet og fremlagt på en let og forståelig måde, bl.a. med talrige illustrationer.

En overordnet vurdering af projektet må være, at soveposens fysiske rammer ikke umiddelbart virker "inspirerende" at have med på ture, hvor selve overnatningen ikke er i højsædet.

Men hvis man prioriterer det at overnatte på en måde, som giver mulighed for at filosofere over naturens betydning, eksempelvis i samspil med mennesket - og det bare at være til - så tror jeg bestemt, at den vinder ved nærmere bekendtskab.

Eftertanker

I bagklogskabens klare lys, er der selvfølgelig nogle ting, man havde kunnet gøre anderledes og dermed måske også bedre.

Mine overvejelser går bl.a. på slidsens anvendelighed i særdeleshed ved brug af soveposen i et telt.

Muligheden for at kunne sætte sig ned i soveposen i stedet for at kravle ind fra den ene ende, gør kravet om teltets frirum mindre. Derudover er det også en anelse lettere. Ikke at det er svært som det er nu, men man er vel drevet af dovenskab.

Dernæst er de garvede skind begyndt at undre mig, da jeg umiddelbart ikke har indsigt i, hvordan de vil fungere på sigt i forhold til skind, behandlet med f.eks. kogt linolie. Dette har jeg dog besluttet at undersøge efterfølgende, da jeg finder problematikken spændende og muligheden for måske at kunne udarbejde en sove-/bivuakpose inspirerende. Først og fremmest er det dog de garvede skinds reaktion på at få tilført kogtlinolie der interesserer mig.

Ydermere overvejer jeg at fremstille en rygsækramme, specielt til rensdyrsoveposen, og derved kombinere soveposen, så den både kan fungere som sovepose og rygsæk. Ganske vist virker soveposen lidt for kluntet til at være rigtigt effektivt, men muligheden virker interessant.

Hvis kombination virker tilfredsstillende, bliver den først rigtigt spændende ved anvendelse indenfor ture på færre dage eller sågar flere dages ture.

Under alle omstændigheder er jeg overbevist om, at soveposen kan være en god og anderledes oplevelse hvis man medtager den på en pulk. Her bør nævnes, at jeg ikke har nogle særlige erfaringer i fjeld- og vinterfriluftsliv, og dette gør måske derfor mine påstande til skamme.

Men billedet af mig selv, liggende i min rensdyrsovepose, gravet ned i sneen med dertilhørende bål, gør at jeg er overbevist om at det vil gøre oplevelsen af at være i fjeldet stærkere.

Eller i det hele taget det at overnatte i naturen.

Slutteligt vil jeg ønske held og lykke, hvis dette skulle have inspireret til fremstillingen af en hvilken som helst genstand!

God fornøjelse

Keld Nissen

